

Geen showroom of stijlkamer

'Ik kocht dit huis drieënhalp jaar geleden. Een oude, Tilburgse "fabrikantenwoning" uit 1908 met nog een paar authentieke details, zoals de glas-in-lood ramen. Het is tientallen jaren een studentenhuus geweest, aan de binnenkant was er dus niet veel oorspronkelijks of bruikbaar over. Ik heb alleen de buitenmuren laten staan, van binnen is het helemaal gestript en opnieuw opgebouwd.' Aan het woord is Babs Appels (30), interieurarchitect. Ze werkt aan huis, op de begane grond, met uitzicht op haar tuin. 'Als interieurarchitect loop je snel het risico om te kiezen voor esthetiek. Maar ik wilde geen showroom of stijlkamer. Ik ga als mens toch meer voor persoonlijkheid en gezelligheid. Als archi-

Babs Appels

tekt denk ik wel eens: "Het had wel wat moderner gemogen." Maar bij een strak, modern interieur hoort ook orde. En ik ben wat rommelig, dus dat past helemaal niet bij me. Dan liever een praktisch huis, met stenen op de werkvloer zodat ik met mijn vieze tuinlaarzen zonder al te veel problemen naar binnen kan stappen. Want een poetser ben ik ook niet. Het grootste deel van de dag zit ik beneden in de keuken en werkkamer. Met veel groen omdat ik zo mijn tuin, het buiten, naar binnen breng. Hier en daar een roze accent, zoals het glas van de moderne lampen en in het glas-in-lood. Die kleur vind je weer terug in de tuin, waarin hoofdzakelijk planten met roze bloemen staan.'

Zwarte vloer

'Mijn grote trots in de woonkamer op de eerste verdieping zijn de zwarte vloer en trap. Iedereen verklaarde me voor gek toen ik zei dat ik voor zwart ging. Van mijn vrienden tot de parketlegger. Ze vonden het te somber en te dood. Maar ik wist meteen dat ik het zo wilde en ik vind het heel stoer geworden. Vanaf een uur of zeven 's avonds leef ik hier, met één grote bank, geen stoeltjes of zo. Dat is niet nodig want als ik vrienden op bezoek heb, zitten we toch beneden aan de keukentafel. Liever een echte plofbank dus én een open haard. De slaapkamer op de tweede verdieping, waar ik vanaf elf uur 's avonds vertoef, is he-le-maal wit. Heerlijk om in dat licht wakker te worden. Het doet zo lekker schoon aan. Zo leeft mijn huis de hele dag met me mee. Veel eropuit om bijvoorbeeld te gaan shoppen, doe ik niet. Dat doe ik al voldoende voor mijn werk: woonbeurzen in Milaan en Keulen, winkelen met klanten in Antwerpen... Dat ga ik dus niet ook nog een keer doen wanneer ik vrij heb. Dan werk ik liever in de tuin, daar haal ik dan mijn inspiratie vandaan en mijn ontspanning. Het is een lekker huis zo. Oud van buiten, jong en vooral niet al te braaf van binnen.' >

Boven Babs' werkkamer is rommelig. Daarom geen strak design, maar vooral een praktische inrichting. Voor de ramen met uitzicht op de tuin wordt gewerkt, daarachter ligt de keuken waar vrienden worden ontvangen. Hoofdkleur van de slaapkamer: zuiver en fris wit! De dekens over de balustrade in de woonkamer zijn te koop voor Babs' klanten: 'Want als je ernaar zoekt, kom je ze niet tegen.' **Rechts** Babs houdt niet van veel decoratiespulletjes, maar het antieke hobbelpaard is een uitzondering: 'Het is nog van mijn opa geweest, het staat hier omdat het naar de poppendokter moet. Dan kan mijn neefje ermee spelen.'

Ik ben wat
rommelig, dus
een strak,
modern
interieur past
niet bij me

